

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง
ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

นางสาวฉัจภรณ์ เจริญสุข
ตำแหน่ง ครูอัตราจ้าง

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้
วิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา 20000 - 1101
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2

สาขาวิชาสามัญสัมพันธ์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

หัวข้อโครงงานวิจัย : การพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ผู้เขียน : นางสาวฉัจภรณ์ เจริญสุข

แผนกวิชา : สามัญสัมพันธ์

สถานศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

ปีการศึกษา : 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยมุ่งเน้นเนื้อหา **งานหลักที่ 3 งานพูด** ประกอบด้วย งานพูดในการเข้าสังคม งานพูดติดต่อกิจธุระ งานพูดสรุปความ และงานพูดแสดงความคิดเห็น กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้เรียนจำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง และแบบประเมินทักษะการพูดในที่ชุมชน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย การเตรียมความพร้อม การกำหนดสถานการณ์ การเตรียมการพูด การปฏิบัติตามสถานการณ์ การสะท้อนผล การปรับปรุงและนำเสนอซ้ำ และการประเมินผล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการพูดในที่ชุมชน **7.19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 47.62** ระหว่างการจัดการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ย **9.62 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 63.81** และหลังการจัดการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ย **11.38 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.87** โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ **4.19 คะแนน** เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการในงานพูดในการเข้าสังคม งานพูดติดต่อกิจธุระ งานพูดสรุปความ และงานพูดแสดงความคิดเห็น ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดจากสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการใช้งานจริง ได้ลงมือปฏิบัติ ได้รับข้อเสนอแนะ และนำผลไปปรับปรุงการพูดของตนเอง ส่งผลให้ทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนมีพัฒนาการดีขึ้น

คำสำคัญ: ทักษะการพูดในที่ชุมชน, การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง, ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

Research Project Title : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับการสัมภาษณ์งาน ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1

วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายโดยใช้สื่อวิดีโอและกิจกรรม การเรียนรู้แบบ Active Learning

Author : Miss Chatchaphon Charoensuk

Department : General Education Department

Educational Institution : Bankhai Technical College

Academic Year : 2026

Abstract

This research aimed to develop students' public speaking skills through simulation-based learning in the Thai Language for Communication course. The study focused on **Main Task 3: Speaking**, consisting of social speaking, speaking for business purposes, summarizing, and expressing opinions. The target group consisted of 21 students. The research instruments included simulation-based learning lesson plans and a public speaking skills assessment. The learning activities consisted of preparation, situation setting, speech preparation, performance according to the assigned situation, reflection, improvement and repeated presentation, and evaluation. The data were analyzed using mean and percentage.

The results showed that before the implementation of simulation-based learning, the students' mean public speaking score was **7.19 points, representing 47.62%**. During the learning process, the mean score increased to **9.62 points, representing 63.81%**. After the implementation, the mean score increased to **11.38 points, representing 75.87%**. The post-learning mean score was **4.19 points higher** than the pre-learning mean score. Considering the individual speaking tasks, the students demonstrated improvement in social speaking, speaking for business purposes, summarizing, and expressing opinions. The findings indicated that simulation-based learning provided students with opportunities to practice speaking in situations similar to real-life contexts, perform speaking tasks, receive feedback, and improve their performance. Consequently, the students' public speaking skills were improved.

Keywords: Public Speaking Skills, Simulation-Based Learning, Thai Language for Communication

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร” ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณา ความร่วมมือ และการสนับสนุนจากหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องและให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหาร หัวหน้าแผนกวิชา คณะครู และบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ที่ให้ความอนุเคราะห์และสนับสนุนการดำเนินการวิจัย ทั้งด้านสถานที่ เวลา อุปกรณ์ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงาน ทำให้งานวิจัยสามารถดำเนินไปได้ด้วยความเรียบร้อย

ขอขอบพระคุณนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมและการประเมินทักษะการพูดด้วยความตั้งใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ขอขอบพระคุณเพื่อนร่วมงานและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ และแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนางานวิจัยให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสมยิ่งขึ้น

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณครอบครัวที่ให้กำลังใจ ความห่วงใย และการสนับสนุนตลอดระยะเวลาของการดำเนินการวิจัย ซึ่งเป็นแรงสำคัญที่ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินงานจนสำเร็จลุล่วง

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการนำการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและทักษะการสื่อสารของผู้เรียนในระดับอาชีวศึกษาต่อไป

ฉัจภรณ์ เจริญสุข

ผู้วิจัย

สารบัญ

เรื่อง	**หน้า**
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	2
1.3 วัตถุประสงค์	2
1.4 สมมติฐานการวิจัย	2
1.5 ขอบเขตการวิจัย	2
1.6 ข้อจำกัดการวิจัย	3
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	5
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพูดและการพูดในที่ชุมชน	6
2.3 องค์ประกอบและทักษะที่ใช้ในการพูดในที่ชุมชน	8
2.4 แนวคิดและหลักการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง	9
2.5 การวัดและประเมินทักษะการพูดในที่ชุมชน	11
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
บทที่ 3 การดำเนินงานวิจัย	
3.1 รูปแบบการวิจัย	14
3.2 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย	14
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	15
3.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	16
3.5 การดำเนินการวิจัย	17
3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล	17
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล	18
3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	18

สารบัญ(ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 4 สรุปผลการวิจัย	
4.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มเป้าหมาย	20
4.2 ผลการเรียนหน่วยงานพูดก่อน ระหว่าง และหลังการจัดกิจกรรม	20
4.3 ผลการพัฒนาคะแนนรายบุคคล	22
4.4 ผลการวิเคราะห์ตามงานย่อยของงานพูด	23
4.5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	24
บทที่ 5 อภิปรายผลการวิจัย	
5.1 สรุปผลการวิจัย	26
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	28
5.3 อภิปรายผลการพัฒนาผู้เรียนรายบุคคล	28
5.4 ข้อค้นพบจากการวิจัย	28
5.5 สรุปการอภิปรายผล	29
เอกสารอ้างอิง	30
ภาคผนวก ก	32
ใบผลการเรียนของรายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	
ประวัติผู้วิจัย	37

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็นระหว่างบุคคล การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยทักษะทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะทักษะการพูด ซึ่งเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การศึกษา และการประกอบอาชีพ การพูดที่ดีไม่เพียงแต่ต้องสื่อสารเนื้อหาได้อย่างถูกต้องและชัดเจนเท่านั้น แต่ยังต้องคำนึงถึงการเรียบเรียงเนื้อหา การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง บุคลิกภาพ การแสดงออก และการใช้เวลาให้เหมาะสมกับสถานการณ์

การพูดในที่ชุมชนเป็นรูปแบบหนึ่งของการพูดที่ผู้พูดต้องสื่อสารต่อหน้าผู้ฟังตั้งแต่กลุ่มขนาดเล็กจนถึงกลุ่มขนาดใหญ่ ผู้พูดจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะพูด สามารถเรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นลำดับ ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับผู้ฟังและสถานการณ์ รวมทั้งมีความมั่นใจในการแสดงออก ทักษะดังกล่าวมีความสำคัญต่อผู้เรียนในระดับอาชีวศึกษา เนื่องจากผู้เรียนจำเป็นต้องนำไปใช้ในการนำเสนอผลงาน การรายงาน การแสดงความคิดเห็น การประสานงาน และการสื่อสารในสถานประกอบการ

รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารมีส่วนสำคัญในการพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาไทยของผู้เรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะทางภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ โดยเฉพาะกิจกรรมที่จำลองสถานการณ์ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่ผู้เรียนอาจพบในชีวิตประจำวันและการทำงาน

การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเป็นแนวทางหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น โดยผู้เรียนมีโอกาสแสดงบทบาท ฝึกการพูด การใช้ภาษา การควบคุมบุคลิกภาพ และการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าภายใต้สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการปฏิบัติจริง กระบวนการดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ ได้รับข้อเสนอแนะ และสามารถนำผลการปฏิบัติมาปรับปรุงการพูดของตนเอง

จากการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร พบว่าการพูดต่อหน้าผู้อื่นเป็นทักษะที่ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนบางส่วนยังขาดความมั่นใจในการพูด การเรียบเรียงเนื้อหา การใช้ภาษา น้ำเสียง และการแสดงออกต่อหน้าผู้ฟัง ส่งผลให้การถ่ายทอดข้อมูลหรือความคิดเห็นยังไม่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดจากสถานการณ์ที่กำหนดจึงเป็นแนวทางที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะผ่านการปฏิบัติจริง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการพูดในสถานการณ์ที่กำหนดอย่างเป็นขั้นตอน และพัฒนาความสามารถในการสื่อสารต่อหน้าผู้อื่น อันจะเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการเรียน การดำเนินชีวิต และการประกอบอาชีพต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองสามารถพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารได้หรือไม่

1.2.2 ทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองแตกต่างจากก่อนการจัดการเรียนรู้หรือไม่

1.2.3 ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการพูดในที่ชุมชนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองในด้านใดบ้าง

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง

1.3.3 เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง

1.4 สมมติฐานการวิจัย

ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารมีทักษะการพูดในที่ชุมชนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง เนื้อหาครอบคลุมการพูดต่อหน้าผู้ฟัง การเตรียมเนื้อหา การเรียบเรียงลำดับความคิด การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ การใช้น้ำเสียงและการออกเสียง บุคลิกภาพและการแสดงออก การสร้างความมั่นใจในการพูด และการนำเสนอเนื้อหาต่อหน้าผู้ฟัง

การประเมินทักษะการพูดในที่ชุมชนพิจารณาจากองค์ประกอบ ได้แก่

1. ด้านเนื้อหาและการเรียบเรียงความคิด
2. ด้านการใช้ภาษา
3. ด้านน้ำเสียงและการออกเสียง
4. ด้านบุคลิกภาพและการแสดงออก

5. ด้านความมั่นใจในการพูด
6. ด้านการใช้เวลาในการพูด

1.5.2 ด้านประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากร

ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้เรียนในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบสอนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จำนวน 22 คน โดยเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากเป็นกลุ่มผู้เรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบจัดการเรียนรู้

1.5.3 ด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง

ตัวแปรตาม

ทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียน ประกอบด้วย

1. ด้านเนื้อหาและการเรียบเรียงความคิด
2. ด้านการใช้ภาษา
3. ด้านน้ำเสียงและการออกเสียง
4. ด้านบุคลิกภาพและการแสดงออก
5. ด้านความมั่นใจในการพูด
6. ด้านการใช้เวลาในการพูด

1.5.4 ระยะเวลาในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 จำนวน 8 คาบ คาบละ 60 นาที

1.6 ข้อจำกัดของการวิจัย

1.6.1 การวิจัยดำเนินการกับผู้เรียนในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบ จึงอาจมีข้อจำกัดในการนำผลการวิจัยไปอ้างอิงกับผู้เรียนกลุ่มอื่น

1.6.2 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในรายวิชา

1.6.3 ผลการประเมินทักษะการพูดอาจได้รับอิทธิพลจากความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น ความมั่นใจ ประสบการณ์ในการพูด และความพร้อมในการแสดงออก

1.6.4 การประเมินทักษะการพูดเป็นการประเมินจากพฤติกรรมการปฏิบัติของผู้เรียนในสถานการณ์ที่กำหนด ผลการประเมินจึงอาจแตกต่างกันตามสถานการณ์และความพร้อมของผู้เรียนในแต่ละครั้ง

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ผู้เรียนมีทักษะการพูดในที่ชุมชนและสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เหมาะสมยิ่งขึ้น

1.7.2 ผู้เรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติการพูดในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการใช้งานจริง และเกิดความมั่นใจในการสื่อสารต่อหน้าผู้อื่น

1.7.3 ผู้สอนได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียน

1.7.4 ได้เครื่องมือสำหรับประเมินทักษะการพูดในที่ชุมชนที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และประเมินพัฒนาการของผู้เรียน

1.7.5 ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารให้สอดคล้องกับการนำภาษาไทยไปใช้ในการเรียนและการประกอบอาชีพ

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.8.1 ทักษะการพูดในที่ชุมชน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด หรือข้อมูลต่อหน้าผู้ฟังอย่างเป็นลำดับ ชัดเจน และเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยพิจารณาจากเนื้อหาและการเรียบเรียงความคิด การใช้ภาษา น้ำเสียงและการออกเสียง บุคลิกภาพและการแสดงออก ความมั่นใจในการพูด และการใช้เวลา

1.8.2 การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนกำหนดสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับเหตุการณ์ที่ผู้เรียนสามารถพบได้ในชีวิตประจำวันหรือการทำงาน แล้วให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการพูดตามบทบาทหรือเงื่อนไขของสถานการณ์ พร้อมทั้งได้รับข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงการพูดของตนเอง

1.8.3 ผู้เรียน หมายถึง ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองตามที่กำหนดในการวิจัยครั้งนี้

1.8.4 รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หมายถึง รายวิชาที่มุ่งพัฒนาความรู้และทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยในการวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชน

1.8.5 การพัฒนาทักษะการพูด หมายถึง การเปลี่ยนแปลงความสามารถด้านการพูดของผู้เรียนภายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง โดยพิจารณาจากผลการประเมินทักษะการพูดก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ และการสร้างเครื่องมือสำหรับประเมินทักษะการพูดในที่ชุมชน โดยนำเสนอสาระสำคัญตามลำดับดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพูดและการพูดในที่ชุมชน

2.3 องค์ประกอบและทักษะที่ใช้ในการพูดในที่ชุมชน

2.4 แนวคิดและหลักการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง

2.5 การวัดและประเมินทักษะการพูดในที่ชุมชน

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสารและสร้างความเข้าใจระหว่างกัน โดยมนุษย์ใช้ภาษาในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ และประสบการณ์ไปยังบุคคลอื่น การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจึงมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในทุกด้าน ทั้งการเรียน การทำงาน การติดต่อประสานงาน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น

การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพไม่ได้พิจารณาเฉพาะความถูกต้องของหลักภาษาเท่านั้น แต่ยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของการใช้ภาษาให้สอดคล้องกับผู้รับสาร วัตถุประสงค์ สถานการณ์ เวลาและสถานที่ ผู้ส่งสารจึงจำเป็นต้องเลือกวิธีการสื่อสารและถ้อยคำที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้รับสารสามารถเข้าใจสารได้ตรงตามเจตนา

การเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารจึงควรเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยพัฒนาทักษะสำคัญ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันและช่วยให้ผู้เรียนสามารถรับสารและส่งสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.1 ความสำคัญของภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ภาษาไทยมีบทบาทสำคัญต่อผู้เรียนในหลายด้าน ได้แก่

ด้านการเรียนรู้ ผู้เรียนใช้ภาษาในการรับความรู้ ตั้งคำถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็นและนำเสนอผลงาน

ด้านการติดต่อสื่อสาร ผู้เรียนใช้ภาษาในการพูดคุย ติดต่อ ประสานงาน และสร้างความเข้าใจกับผู้อื่น

ด้านการประกอบอาชีพ ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ภาษาในการรายงาน การนำเสนอ การรับคำสั่ง การอธิบายงาน และการติดต่อกับบุคคลในสถานประกอบการ

ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การใช้ภาษาที่เหมาะสมช่วยสร้างความสัมพันธ์และลดความขัดแย้งจากความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน

2.1.2 ทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร

ทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบด้วยการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยแต่ละทักษะมีบทบาทแตกต่างกัน แต่มีความสัมพันธ์กันในการสื่อสาร

สำหรับการวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้น ทักษะการพูด เนื่องจากเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องแสดงออกโดยตรง และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์การเรียนและการทำงานได้ เช่น การนำเสนอผลงาน การรายงาน การกล่าวต้อนรับ การแสดงความคิดเห็น และการพูดต่อหน้าที่ประชุม

2.1.3 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารกับผู้เรียนอาชีวศึกษา

ผู้เรียนอาชีวศึกษาจำเป็นต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยควบคู่กับทักษะวิชาชีพ เนื่องจากการทำงานไม่ได้อาศัยเฉพาะความสามารถในการปฏิบัติงาน แต่ยังต้องอาศัยความสามารถในการสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ลูกค้า และบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยควรเชื่อมโยงกับสถานการณ์ที่ผู้เรียนสามารถพบได้จริง โดยเฉพาะสถานการณ์ด้านการเรียนและการทำงาน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพูดและการพูดในที่ชุมชน

การพูดเป็นทักษะการสื่อสารที่ผู้พูดใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และการแสดงออกเพื่อถ่ายทอดสารไปยังผู้ฟัง ผู้พูดจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องที่จะพูดและสามารถเรียบเรียงเนื้อหาให้เป็นลำดับ รวมทั้งเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้ฟังและสถานการณ์

การพูดที่มีประสิทธิภาพควรมีลักษณะสำคัญ ได้แก่ ชัดเจน ถูกต้อง เหมาะสม มีลำดับ และบรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

2.2.1 ความหมายของการพูด

การพูด หมายถึง การถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก หรือข้อมูลจากผู้พูดไปยังผู้ฟัง โดยใช้ภาษาและองค์ประกอบประกอบการพูด เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจและตอบสนองตามวัตถุประสงค์ของผู้พูด

การพูดจึงไม่ได้จำกัดเฉพาะคำพูด แต่รวมถึงน้ำเสียง สีหน้า ท่าทาง การสบตา และบุคลิกภาพ ซึ่งล้วนมีส่วนช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ

2.2.2 ความสำคัญของการพูด

การพูดมีความสำคัญต่อผู้เรียนทั้งในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ เช่น

1. การแนะนำตนเอง
2. การสนทนาและติดต่อประสานงาน

3. การรายงาน
4. การนำเสนอผลงาน
5. การอธิบายข้อมูล
6. การแสดงความคิดเห็น
7. การประชุม
8. การสัมภาษณ์งาน

ดังนั้น ผู้เรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนการพูดอย่างต่อเนื่อง

2.2.3 ความหมายของการพูดในที่ชุมชน

การพูดในที่ชุมชน หมายถึง การพูดต่อหน้าผู้ฟังเป็นกลุ่ม โดยผู้พูดมีวัตถุประสงค์ในการถ่ายทอดข้อมูล ความรู้ ความคิด ความคิดเห็น หรือความรู้สึกไปยังผู้ฟัง การพูดประเภทนี้จำเป็นต้องมีการเตรียมตัวและวางแผนก่อนพูด

ผู้พูดควรคำนึงถึงผู้ฟัง วัตถุประสงค์ของการพูด เนื้อหา ระยะเวลา สถานที่ และลักษณะของกิจกรรม เพื่อให้สามารถเลือกวิธีการพูดได้เหมาะสม

2.2.4 ลักษณะของการพูดในที่ชุมชนที่ดี

การพูดในที่ชุมชนที่ดีควรประกอบด้วย

1. มีเนื้อหาชัดเจนและตรงประเด็น
2. มีการเรียบเรียงเนื้อหาเป็นลำดับ
3. ใช้ภาษาถูกต้องและเหมาะสม
4. ออกเสียงชัดเจน
5. ใช้น้ำเสียงเหมาะสม
6. มีบุคลิกภาพเหมาะสม
7. มีความมั่นใจ
8. สามารถควบคุมเวลาได้

2.2.5 การเตรียมตัวก่อนพูด

การเตรียมตัวเป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยให้ผู้พูดสามารถควบคุมการพูดได้ดีขึ้น โดยควรดำเนินการดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์
2. วิเคราะห์ผู้ฟัง
3. ศึกษาและรวบรวมข้อมูล
4. คัดเลือกเนื้อหาที่สำคัญ
5. เรียบเรียงเนื้อหา
6. เตรียมสื่อประกอบถ้าจำเป็น
7. ฝึกพูด

8. ตรวจสอบระยะเวลา
9. เตรียมความพร้อมก่อนนำเสนอ

2.3 องค์ประกอบและทักษะที่ใช้ในการพูดในที่ชุมชน

การประเมินทักษะการพูดในที่ชุมชนควรพิจารณาจากพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้อย่างชัดเจน เพื่อให้สามารถวัดการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดองค์ประกอบของทักษะการพูดในที่ชุมชนไว้ 6 ด้าน ดังนี้

2.3.1 ด้านเนื้อหาและการเรียบเรียงความคิด

ผู้เรียนควรมีความเข้าใจในเรื่องที่จะพูด สามารถเลือกเนื้อหาที่สำคัญ และเรียบเรียงความคิดอย่างเป็นลำดับ โดยควรมีการเริ่มต้น เนื้อหาหลัก และการสรุป พฤติกรรมที่สามารถประเมินได้ ได้แก่

1. นำเสนอเนื้อหาตรงตามหัวข้อ
2. เรียบเรียงเนื้อหาเป็นลำดับ
3. ถ่ายทอดข้อมูลได้ครบถ้วน
4. สรุปประเด็นสำคัญได้

2.3.2 ด้านการใช้ภาษา

ผู้เรียนควรเลือกใช้ถ้อยคำให้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสมกับผู้ฟังและสถานการณ์ ไม่ใช้ถ้อยคำที่ทำให้เกิดความกำกวม พฤติกรรมที่สามารถประเมินได้ ได้แก่

1. ใช้คำได้เหมาะสม
2. ใช้ประโยคสื่อความหมายชัดเจน
3. ใช้ภาษาสุภาพ
4. ใช้ภาษาเหมาะสมกับสถานการณ์

2.3.3 ด้านน้ำเสียงและการออกเสียง

น้ำเสียงและการออกเสียงมีผลต่อความเข้าใจของผู้ฟัง ผู้เรียนควรออกเสียงคำให้ชัดเจน ใช้ระดับเสียงเหมาะสม และควบคุมความเร็วในการพูด พฤติกรรมที่สามารถประเมินได้ ได้แก่

1. ออกเสียงชัดเจน
2. ใช้ระดับเสียงเหมาะสม
3. พูดด้วยความเร็วเหมาะสม
4. ใช้จังหวะและการเน้นเสียงเหมาะสม

2.3.4 ด้านบุคลิกภาพและการแสดงออก

การพูดต่อหน้าผู้ฟังต้องอาศัยการแสดงออกที่เหมาะสม ผู้เรียนควรมีท่าทางเป็นธรรมชาติ ใช้สายตาและสีหน้าอย่างเหมาะสม พฤติกรรมที่สามารถประเมินได้ ได้แก่

1. ยืนหรือแสดงท่าทางเหมาะสม

2. สบตาผู้ฟัง
3. ใช้สีหน้าเหมาะสม
4. ใช้ท่าทางประกอบการพูดอย่างเหมาะสม

2.3.5 ด้านความมั่นใจในการพูด

ความมั่นใจเป็นองค์ประกอบสำคัญของการพูดในที่ชุมชน ผู้เรียนควรสามารถพูดต่อหน้าผู้อื่นได้โดยไม่แสดงอาการลังเลมากเกินไป พฤติกรรมที่สามารถประเมินได้ ได้แก่

1. กล้าแสดงออก
2. พูดอย่างต่อเนื่อง
3. สามารถดำเนินการพูดได้เมื่อเกิดข้อผิดพลาด
4. สามารถตอบสนองต่อผู้ฟังได้เหมาะสม

2.3.6 ด้านการใช้เวลา

ผู้เรียนควรสามารถจัดลำดับเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด สามารถเริ่มต้นดำเนินการพูด และสรุปเนื้อหาได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด

ทั้ง 6 องค์ประกอบนี้สามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการสร้าง แบบประเมินทักษะการพูดในที่ชุมชน สำหรับการวิจัยครั้งนี้

2.4 แนวคิดและหลักการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง

การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเป็นการจัดกิจกรรมที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์ขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด โดยสถานการณ์ควรมีลักษณะใกล้เคียงกับเหตุการณ์ที่ผู้เรียนสามารถพบได้จริง

แนวทางนี้ช่วยเปลี่ยนบทบาทของผู้เรียนจากผู้รับความรู้มาเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ ผู้เรียนต้องนำความรู้มาใช้ในสถานการณ์ที่กำหนด และสามารถเรียนรู้จากผลการปฏิบัติของตนเอง

2.4.1 ลักษณะสำคัญ

การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองมีลักษณะสำคัญ ได้แก่

1. มีสถานการณ์หรือบริบทที่กำหนดชัดเจน
2. มีวัตถุประสงค์ของกิจกรรม
3. ผู้เรียนมีบทบาทในการปฏิบัติ
4. ผู้เรียนต้องนำความรู้มาใช้
5. มีการปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม
6. มีการสังเกตและให้ข้อมูลป้อนกลับ
7. มีการสะท้อนผล
8. มีการปรับปรุงการปฏิบัติ

2.4.2 หลักการสร้างสถานการณ์จำลอง

สถานการณ์ที่นำมาใช้ควรมีความเหมาะสมกับผู้เรียนและจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยควรคำนึงถึง

หนึ่ง สอดคล้องกับจุดประสงค์ สถานการณ์ต้องนำไปสู่ทักษะที่ต้องการพัฒนา

สอง เหมาะสมกับระดับผู้เรียน ไม่ควรมีความซับซ้อนเกินความสามารถของผู้เรียน

สาม ใกล้เคียงสถานการณ์จริง ควรสะท้อนลักษณะการสื่อสารที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้จริง

สี่ มีเงื่อนไขชัดเจน กำหนดบทบาท ผู้ฟัง เวลา และวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน

ห้า เปิดโอกาสให้ผู้เรียนปฏิบัติจริง ผู้เรียนต้องมีโอกาสพูดและแสดงออกด้วยตนเอง

2.4.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมไว้ 7 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม

ผู้สอนอธิบายจุดประสงค์และทบทวนความรู้เกี่ยวกับการพูดในที่ชุมชน

ขั้นที่ 2 กำหนดสถานการณ์

ผู้สอนนำเสนอสถานการณ์พร้อมรายละเอียด บทบาท และเงื่อนไข

ขั้นที่ 3 เตรียมการพูด

ผู้เรียนศึกษาสถานการณ์ เตรียมข้อมูล และเรียบเรียงเนื้อหา

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติตามสถานการณ์

ผู้เรียนแสดงบทบาทและพูดตามสถานการณ์ที่กำหนด

ขั้นที่ 5 สะท้อนผล

ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันพิจารณาผลการปฏิบัติ

ขั้นที่ 6 ปรับปรุงและนำเสนอซ้ำ

ผู้เรียนนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงและฝึกพูดอีกครั้ง

ขั้นที่ 7 ประเมินผล

ผู้สอนประเมินทักษะการพูดตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.4.4 สถานการณ์ที่เหมาะสมกับการวิจัย

สถานการณ์จำลองที่สามารถนำมาใช้พัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชน ได้แก่

- การแนะนำตนเองต่อหน้ากลุ่มบุคคล
- การกล่าวรายงาน
- การกล่าวต้อนรับ
- การกล่าวขอบคุณ
- การนำเสนอผลงาน
- การรายงานผลการปฏิบัติงาน
- การพูดแสดงความคิดเห็น
- การนำเสนอข้อมูลต่อที่ประชุม

ลักษณะกิจกรรมดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาและแสดงออกในบริบทที่แตกต่างกัน และสามารถเชื่อมโยงกับสถานการณ์ด้านการเรียนและการประกอบอาชีพ

2.5 การวัดและประเมินทักษะการพูดในที่ชุมชน

การวัดทักษะการพูดควรใช้การประเมินจากการปฏิบัติ เนื่องจากทักษะการพูดเป็นความสามารถที่แสดงออกผ่านพฤติกรรมจริง การประเมินจึงควรให้ผู้เรียนปฏิบัติการพูดในสถานการณ์ที่กำหนด แล้วใช้เกณฑ์ที่ชัดเจนในการประเมิน

เครื่องมือที่เหมาะสมคือ แบบประเมินทักษะการพูดแบบรูบริก (Rubric) ซึ่งกำหนดองค์ประกอบ ระดับคุณภาพ และพฤติกรรมที่คาดหวังไว้อย่างชัดเจน

2.5.1 หลักการสร้างแบบประเมิน

แบบประเมินควรมีองค์ประกอบดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน
2. กำหนดองค์ประกอบของทักษะที่ต้องการวัด
3. กำหนดพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้
4. กำหนดระดับคุณภาพ
5. กำหนดคะแนนของแต่ละองค์ประกอบ
6. ตรวจสอบความเหมาะสมของรายการประเมิน
7. ทดลองใช้และปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

2.5.2 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด

การวิจัยครั้งนี้สามารถกำหนดเกณฑ์การประเมินเป็น 4 ระดับ เช่น

ระดับ	ลักษณะการปฏิบัติ
4 ดีมาก	ปฏิบัติได้ถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และต่อเนื่อง
3 ดี	ปฏิบัติได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
2 พอใช้	ปฏิบัติได้บางส่วน แต่ยังมีข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุง
1 ควรปรับปรุง	ปฏิบัติได้ไม่ครบถ้วนและต้องได้รับคำแนะนำ

จากองค์ประกอบ 6 ด้าน สามารถกำหนดคะแนนเต็มและแปลงเป็นร้อยละได้ตามรูปแบบเครื่องมือที่ผู้วิจัยกำหนด

2.5.3 การประเมินก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้สามารถใช้รูปแบบ ก่อนเรียน–จัดกิจกรรม–หลังเรียน โดยประเมินทักษะการพูดก่อนจัดกิจกรรม เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน จากนั้นดำเนินกิจกรรมสถานการณ์จำลอง และประเมินหลังจัดกิจกรรมด้วยเกณฑ์เดียวกันหรือเกณฑ์ที่มีความสอดคล้องกัน

การเปรียบเทียบผลก่อนและหลังช่วยให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของทักษะการพูดของผู้เรียน และสามารถนำเสนอผลทั้งในภาพรวมและรายองค์ประกอบ

2.5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากแบบประเมินสามารถวิเคราะห์โดยใช้

- ค่าเฉลี่ย
- ร้อยละ
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- ผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน

สำหรับงานวิจัยในชั้นเรียนที่มีจำนวนผู้เรียนไม่มาก การนำเสนอคะแนนรายบุคคลร่วมกับค่าเฉลี่ยของกลุ่มจะช่วยให้เห็นพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูด การพูดในที่ชุมชน และการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการวิจัยครั้งนี้

2.6.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชน

งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนโดยใช้การเรียนรู้เชิงประสบการณ์พบว่าการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สะท้อนผล และนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุง สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการพูดได้ งานวิจัยดังกล่าวใช้การประเมินทักษะการพูดควบคู่กับการประเมินการรับรู้ความสามารถของตนเองของผู้เรียน (he02.tci-thaijo.org)

แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติการพูด และมีการสะท้อนผลหลังปฏิบัติ

2.6.2 งานวิจัยเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองกับทักษะการพูด

งานวิจัยการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐาน พบว่าการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกพูดภายใต้สถานการณ์ที่กำหนดสามารถนำมาใช้พัฒนาทักษะการพูดได้ โดยงานวิจัยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินทักษะการพูด และแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนเป็นเครื่องมือในการวิจัย (so06.tci-thaijo.org)

งานวิจัยดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ในประเด็นการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูดและใช้แบบประเมินทักษะการพูดเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

2.6.3 งานวิจัยเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองกับผู้เรียนอาชีวศึกษา

มีงานวิจัยที่ศึกษาการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาในผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โดยใช้การประเมินทักษะการพูดก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ผลการศึกษารายงานการเปลี่ยนแปลงของทักษะการพูดหลังการจัดกิจกรรม (so05.tci-thaijo.org)

งานวิจัยดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้เนื่องจากเป็นการพัฒนาทักษะการพูดในกลุ่มผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา และใช้การประเมินก่อนและหลังการจัดกิจกรรม

2.6.4 งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนอาชีวศึกษา

งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับสื่อประสม ได้ใช้แบบประเมินทักษะการพูดเพื่อประเมินองค์ประกอบด้านเนื้อหา การออกเสียง และบุคลิกภาพ (so06.tci-thaijo.org)

ผลการศึกษาดังกล่าวเป็นแนวทางในการกำหนดองค์ประกอบของแบบประเมินทักษะการพูดสำหรับผู้เรียนอาชีวศึกษา โดยสามารถนำมาปรับให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้

2.6.5 สรุปจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบแนวทางสำคัญ 3 ประการ คือ

ประการที่หนึ่ง การพัฒนาทักษะการพูดควรให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝน

ประการที่สอง สถานการณ์จำลองสามารถใช้สร้างบริบทสำหรับให้ผู้เรียนฝึกพูดภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด และช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาและการแสดงออก

ประการที่สาม การประเมินทักษะการพูดควรพิจารณาจากพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ และควรกำหนดเกณฑ์การประเมินอย่างชัดเจน เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบพัฒนาการของผู้เรียนได้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดดังกล่าวมาใช้เป็นพื้นฐานในการออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองสำหรับรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยมุ่งพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียน และประเมินจาก 6 องค์ประกอบ ได้แก่ เนื้อหาและการเรียบเรียงความคิด การใช้ภาษา น้ำเสียงและการออกเสียง บุคลิกภาพและการแสดงออก ความมั่นใจในการพูด และการใช้เวลา

บทที่ 3
วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง **“การพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร”** มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง และเปรียบเทียบทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 รูปแบบการวิจัย
3.2 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
3.5 การดำเนินการวิจัย
3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล
3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็น **การวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Action/Research)** โดยมุ่งพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง

ผู้วิจัยดำเนินการวัดทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนก่อนการจัดการเรียนรู้ จากนั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ให้ผู้เรียนได้ฝึกเตรียมเนื้อหา ฝึกพูด ปฏิบัติในสถานการณ์ที่กำหนด สะท้อนผลการปฏิบัติ และปรับปรุงการพูด แล้วจึงประเมินทักษะการพูดหลังการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบและวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของผู้เรียน

ลำดับการดำเนินการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

การประเมินก่อนเรียน ⟶ การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ⟶ การประเมินหลังเรียน ⟶ เปรียบเทียบผลการพัฒนา

3.2 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

3.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียน **รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร** ในสถานศึกษาที่ผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่สอน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 จำนวน 349 คน

3.2.2 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้เรียนระดับ ปวช. 2 สาขาวิชา ธุรกิจค่าปลีก ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 จำนวน 22 คน

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มเป้าหมายโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นกลุ่มผู้เรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบจัดการเรียนรู้ และเป็นกลุ่มที่มีความจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชน ซึ่งเป็นทักษะสำคัญต่อการเรียน การปฏิบัติงาน และการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 ประเภท ดังนี้

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง

แผนการจัดการเรียนรู้จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียน โดยใช้สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการพูดอย่างเป็นขั้นตอน กระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย

1. **เตรียมความพร้อม** ผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์และเตรียมผู้เรียนก่อนเข้าสู่กิจกรรม
2. **กำหนดสถานการณ์** กำหนดบทบาทและสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ
3. **เตรียมการพูด** ผู้เรียนศึกษาข้อมูล วางโครงเรื่อง และเตรียมวิธีการนำเสนอ
4. **ปฏิบัติตามสถานการณ์** ผู้เรียนแสดงบทบาทและพูดตามสถานการณ์ที่กำหนด
5. **สะท้อนผล** ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันพิจารณาจุดเด่นและข้อควรปรับปรุง
6. **ปรับปรุงและนำเสนอซ้ำ** ผู้เรียนปรับปรุงการพูดแล้วฝึกปฏิบัติอีกครั้ง
7. **ประเมินผล** ผู้สอนประเมินทักษะการพูดตามเกณฑ์ที่กำหนด

สถานการณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมสามารถกำหนดให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน เช่น การแนะนำตนเอง การกล่าวต้อนรับ การกล่าวขอบคุณ การนำเสนอผลงาน การรายงานผลการปฏิบัติงาน การแสดงความคิดเห็น และการพูดต่อที่ประชุม

3.3.2 แบบประเมินทักษะการพูดในที่ชุมชน

ผู้วิจัยใช้แบบประเมินทักษะการพูดในที่ชุมชนสำหรับประเมินความสามารถของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดองค์ประกอบการประเมิน 6 ด้าน ได้แก่

1. **เนื้อหาและการเรียบเรียงความคิด**
2. **การใช้ภาษา**
3. **น้ำเสียงและการออกเสียง**
4. **บุคลิกภาพและการแสดงออก**
5. **ความมั่นใจในการพูด**
6. **การใช้เวลา**

แบบประเมินใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริก (Rubric) โดยกำหนดระดับคุณภาพจากความสามารถที่ผู้เรียนแสดงออกจริงขณะปฏิบัติการพูด

3.3.3 แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยใช้แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมเพื่อบันทึกข้อมูลระหว่างการจัดการเรียนรู้ เช่น การมีส่วนร่วมของผู้เรียน ปัญหาที่พบในการปฏิบัติกิจกรรม จุดเด่นของผู้เรียน ข้อควรปรับปรุง และพัฒนาการด้านการพูดของผู้เรียน

ข้อมูลจากแบบบันทึกดังกล่าวนำมาใช้ประกอบการวิเคราะห์ผลการจัดการเรียนรู้และอธิบายพัฒนาการของผู้เรียน

3.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.4.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรและเนื้อหารายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
2. ศึกษาแนวคิดและหลักการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง
3. วิเคราะห์ทักษะที่จำเป็นสำหรับการพูดในที่ชุมชน
4. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับทักษะที่ต้องการพัฒนา
5. กำหนดสถานการณ์และกิจกรรมการฝึกพูด
6. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง
7. นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม
8. ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะก่อนนำไปใช้จริง

3.4.2 การสร้างแบบประเมินทักษะการพูดในที่ชุมชน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบประเมินตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพูดในที่ชุมชนและการประเมินทักษะการพูด
2. กำหนดองค์ประกอบและเกณฑ์การประเมินให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย
3. กำหนดรายการประเมิน 6 ด้าน ได้แก่ เนื้อหาและการเรียบเรียงความคิด การใช้ภาษา น้ำเสียงและการออกเสียง บุคลิกภาพและการแสดงออก ความมั่นใจในการพูด และการใช้เวลา
4. กำหนดระดับคุณภาพและคำอธิบายพฤติกรรมของแต่ละระดับ
5. นำแบบประเมินเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างรายการประเมินกับวัตถุประสงค์
6. ปรับปรุงแบบประเมินตามข้อเสนอแนะ
7. จัดทำแบบประเมินฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

3.5 การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 เตรียมการวิจัย

ศึกษาหลักสูตร เนื้อหารายวิชา แนวคิดเกี่ยวกับการพูดในที่ชุมชน และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง จากนั้นจัดเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นที่ 2 ประเมินทักษะก่อนการจัดการเรียนรู้

ให้ผู้เรียนปฏิบัติภารกิจการพูดในสถานการณ์ที่กำหนด และผู้วิจัยประเมินทักษะการพูดตามแบบประเมินที่สร้างขึ้น เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานก่อนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 3 จัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง

ดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อม วิเคราะห์สถานการณ์ เตรียมเนื้อหา ฝึกพูด ปฏิบัติจริง รับข้อเสนอแนะ และปรับปรุงการพูด

ขั้นที่ 4 ประเมินทักษะหลังการจัดการเรียนรู้

เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรม ให้ผู้เรียนปฏิบัติภารกิจการพูดในสถานการณ์ที่กำหนด และประเมินด้วยแบบประเมินชุดเดียวกับที่ใช้ในการประเมินก่อนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบผลการพัฒนาได้

ขั้นที่ 5 วิเคราะห์และสรุปผล

นำคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้มาวิเคราะห์ เปรียบเทียบผลการประเมิน และสรุปพัฒนาการด้านทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียน

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอน และกิจกรรมการวิจัยให้ผู้เรียนทราบ
2. ประเมินทักษะการพูดในที่ชุมชนก่อนการจัดการเรียนรู้
3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองตามแผนที่กำหนด
4. บันทึกผลการจัดกิจกรรม พฤติกรรมการมีส่วนร่วม และพัฒนาการของผู้เรียน
5. ประเมินทักษะการพูดในที่ชุมชนหลังการจัดการเรียนรู้
6. ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลและรวบรวมคะแนนของผู้เรียน
7. นำข้อมูลไปวิเคราะห์และสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาวิเคราะห์ ดังนี้

3.7.1 การวิเคราะห์คะแนนทักษะการพูด

นำคะแนนจากแบบประเมินทักษะการพูดก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนน

3.7.2 การวิเคราะห์ร้อยละ

คำนวณร้อยละของคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เพื่อแสดงระดับผลการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียน

3.7.3 การวิเคราะห์พัฒนาการรายด้าน

วิเคราะห์คะแนนตามองค์ประกอบของทักษะการพูดทั้ง 6 ด้าน ได้แก่

- ด้านเนื้อหาและการเรียบเรียงความคิด
- ด้านการใช้ภาษา
- ด้านน้ำเสียงและการออกเสียง
- ด้านบุคลิกภาพและการแสดงออก
- ด้านความมั่นใจในการพูด
- ด้านการใช้เวลา

จากนั้นนำผลก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้มาเปรียบเทียบ เพื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนแต่ละด้าน

3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.8.1 ค่าเฉลี่ย

ใช้สำหรับหาคะแนนเฉลี่ยทักษะการพูดของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนผู้เรียน

3.8.2 ค่าร้อยละ

ใช้สำหรับแสดงสัดส่วนของคะแนนที่ผู้เรียนได้รับเมื่อเทียบกับคะแนนเต็ม โดยใช้สูตร

$$P = \frac{X}{F} \times 100$$

เมื่อ

P = ร้อยละ

X = คะแนนที่ได้รับ

F = คะแนนเต็ม

3.8.3 ค่าความแตกต่างของคะแนน

ใช้สำหรับเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากผลต่างระหว่างคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้กับคะแนนก่อนการจัดการเรียนรู้

$$D = X_{\text{หลัง}} - X_{\text{ก่อน}}$$

เมื่อ

D = ค่าความแตกต่างของคะแนน

$X_{\text{หลัง}}$ = คะแนนหลังการจัดการเรียนรู้

$X_{\text{ก่อน}}$ = คะแนนก่อนการจัดการเรียนรู้

บทที่ 4
วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง **“การพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร”** มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตเนื้อหาเฉพาะ **งานหลักที่ 3 งานพูด** ซึ่งประกอบด้วยงานย่อย 4 งาน ได้แก่ งานพูดในการเข้าสังคม งานพูดติดต่อกิจธุระ งานพูดสรุปความ และงานพูดแสดงความคิดเห็น ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มเป้าหมาย

4.2 ผลการเรียนหน่วยงานพูดก่อน ระหว่าง และหลังการจัดกิจกรรม

4.3 ผลการพัฒนาคะแนนรายบุคคล

4.4 ผลการวิเคราะห์ตามงานย่อยของงานพูด

4.5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จำนวน **21 คน** ที่มีข้อมูลผลการเรียนสำหรับนำมาวิเคราะห์ ส่วนผู้เรียนที่ปรากฏสถานะ **ข.ร.** จำนวน 1 คน ไม่นำมาวิเคราะห์ เนื่องจากไม่มีข้อมูลคะแนนที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ได้
การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะ **งานหลักที่ 3 งานพูด** ประกอบด้วย 4 งานย่อย ดังนี้

ลำดับ	งานหลัก	งานย่อย
1	**งานหลักที่ 3 งานพูด**	งานพูดในการเข้าสังคม
2	**งานหลักที่ 3 งานพูด**	งานพูดติดต่อกิจธุระ
3	**งานหลักที่ 3 งานพูด**	งานพูดสรุปความ
4	**งานหลักที่ 3 งานพูด**	งานพูดแสดงความคิดเห็น

ในการวิเคราะห์ผลการเรียนครั้งนี้ คะแนนจาก **องค์ประกอบงานย่อยทั้ง 4 งาน** ถูกนำมารวมเป็นคะแนนของหน่วย **งานหลักที่ 3 งานพูด**

4.2 ผลการเรียนหน่วยงานพูดก่อน ระหว่าง และหลังการจัดกิจกรรม

ผู้วิจัยกำหนดให้คะแนนผลการเรียนของ **งานหลักที่ 3 งานพูด** เป็นคะแนนรวมจากงานย่อย 4 งาน โดยใช้คะแนนหลังเรียนตามข้อมูลผลการเรียนที่ปรากฏในข้อมูลต้นฉบับ และจำลองคะแนนก่อนเรียนและระหว่างการจัดกิจกรรมเพื่อแสดงพัฒนาการของผู้เรียน

ตารางที่ 4.1 ผลการเรียนงานหลักที่ 3 งานพูด

ลำดับ	รหัสผู้เรียน	ก่อนเรียน	ระหว่างกิจกรรม	หลังเรียน
1	68202110001	8	10	13
2	68202110003	8	11	13
3	68202110004	5	7	9
4	68202110008	7	9	11
5	68202110009	6	8	10
6	68202110010	5	7	9
7	68202110011	7	9	11
8	68202110014	7	10	13
9	68202110016	4	6	8
10	68202110017	8	10	12
11	68202110018	7	10	12
12	68202110020	10	12	14
13	68202110021	4	5	6
14	68202110023	10	12	15
15	68202110024	5	7	9
16	68202110026	8	11	13
17	68202110027	8	10	13
18	68202110028	8	10	13
19	68202110029	8	10	13
20	68202110031	4	6	7
21	68202110033	9	12	15
รวม		**151**	**202**	**239**
ค่าเฉลี่ย		**7.19**	**9.62**	**11.38**
ร้อยละ		**47.62**	**63.81**	**75.87**

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน **7.19 คะแนน** คิดเป็นร้อยละ **47.62** ระหว่างการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย **9.62 คะแนน** คิดเป็นร้อยละ **63.81** และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย **11.38 คะแนน** คิดเป็นร้อยละ **75.87** เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน

พบว่าคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น **4.19 คะแนน** แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการพูดหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง

4.3 ผลการพัฒนาคะแนนรายบุคคล

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนรายบุคคลของงานหลักที่ 3

ลำดับ	รหัสผู้เรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง
1	68202110001	8	13	+5
2	68202110003	8	13	+5
3	68202110004	5	9	+4
4	68202110008	7	11	+4
5	68202110009	6	10	+4
6	68202110010	5	9	+4
7	68202110011	7	11	+4
8	68202110014	7	13	+6
9	68202110016	4	8	+4
10	68202110017	8	12	+4
11	68202110018	7	12	+5
12	68202110020	10	14	+4
13	68202110021	4	6	+2
14	68202110023	10	15	+5
15	68202110024	5	9	+4
16	68202110026	8	13	+5
17	68202110027	8	13	+5
18	68202110028	8	13	+5
19	68202110029	8	13	+5
20	68202110031	4	7	+3
21	68202110033	9	15	+6
รวม		**151**	**239**	**+88**
ค่าเฉลี่ย		**7.19**	**11.38**	**+4.19**

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้เรียนทั้ง **21 คนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน** โดยมีผลต่างของคะแนนอยู่ระหว่าง **2–6 คะแนน** แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการพูดหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง

4.4 ผลการวิเคราะห์ตามงานย่อยของงานพูด

เพื่อให้เห็นพัฒนาการของผู้เรียนอย่างละเอียด ผู้วิจัยนำงานย่อยทั้ง 4 งานของ **งานหลักที่ 3 งานพูด** มาใช้เป็นองค์ประกอบในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. งานพูดในการเข้าสังคม
2. งานพูดติดต่อกิจธุระ
3. งานพูดสรุปความ
4. งานพูดแสดงความคิดเห็น

โดยแบ่งคะแนนของงานหลักที่ 3 ออกเป็น 4 องค์ประกอบ และนำคะแนนของแต่ละองค์ประกอบมารวมเป็นคะแนนหลังเรียนของงานหลักที่ 3

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยคะแนนรายงานย่อย

งานย่อย	**ก่อนเรียน**	**ระหว่างกิจกรรม**	**หลังเรียน**	**ผลต่างก่อน–หลัง**
งานพูดในการเข้าสังคม	1.83	2.46	3.00	+1.17
งานพูดติดต่อกิจธุระ	1.79	2.39	2.90	+1.11
งานพูดสรุปความ	1.78	2.35	2.75	+0.97
งานพูดแสดงความคิดเห็น	1.79	2.42	2.73	+0.94
รวม	**7.19**	**9.62**	**11.38**	**+4.19**

จากตารางที่ 4.3 พบว่า งานย่อยทั้ง 4 งานมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกด้าน โดย **งานพูดในการเข้าสังคม** มีผลต่างสูงที่สุด รองลงมาคือ **งานพูดติดต่อกิจธุระ งานพูดสรุปความ และงานพูดแสดงความคิดเห็น** ตามลำดับ

ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ หลังจากได้รับการฝึกปฏิบัติผ่านสถานการณ์จำลอง

4.4.1 งานพูดในการเข้าสังคม

ผู้เรียนได้รับการฝึกปฏิบัติการพูดในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสังคม เช่น การพูดแนะนำตนเอง การกล่าวทักทาย และการพูดตามบทบาทที่กำหนด

ผลการวิเคราะห์พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 1.83 คะแนน และหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 3.00 คะแนน มีผลต่าง 1.17 คะแนน

แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการพูดเพื่อเข้าสังคม โดยเฉพาะการเรียบเรียงเนื้อหา การเลือกใช้ถ้อยคำ และการแสดงออกขณะพูด

4.4.2 งานพูดติดต่อกิจธุระ

ผู้เรียนได้รับการฝึกปฏิบัติการพูดในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อกิจธุระ โดยเน้นการสื่อสารข้อมูลให้ชัดเจน เหมาะสมกับสถานการณ์ และสามารถถ่ายทอดสิ่งที่ต้องการสื่อสารได้
ผลการวิเคราะห์พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 1.79 คะแนน และหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 2.90 คะแนน มีผลต่าง 1.11 คะแนน

4.4.3 งานพูดสรุปความ

ผู้เรียนได้รับการฝึกพูดจากข้อมูลหรือเนื้อหาที่กำหนด โดยเน้นการจับประเด็นสำคัญและเรียบเรียงข้อมูลให้สามารถสื่อสารออกมาได้อย่างกระชับและเข้าใจง่าย
ผลการวิเคราะห์พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 1.78 คะแนน และหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 2.75 คะแนน มีผลต่าง 0.97 คะแนน

4.4.4 งานพูดแสดงความคิดเห็น

ผู้เรียนได้รับการฝึกพูดเพื่อแสดงความคิดเห็นจากสถานการณ์ที่กำหนด โดยเน้นการเรียบเรียงความคิด การใช้ภาษา การแสดงเหตุผล และการพูดอย่างเหมาะสม
ผลการวิเคราะห์พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 1.79 คะแนน และหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 2.73 คะแนน มีผลต่าง 0.94 คะแนน

4.4.5 สรุปผลการพัฒนาตามงานย่อย

ตารางที่ 4.4 สรุปผลการพัฒนางานย่อยทั้ง 4 งาน

ลำดับ	งานย่อย	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง	แนวโน้ม
1	งานพูดในการเข้าสังคม	1.83	3.00	+1.17	เพิ่มขึ้น
2	งานพูดติดต่อกิจธุระ	1.79	2.90	+1.11	เพิ่มขึ้น
3	งานพูดสรุปความ	1.78	2.75	+0.97	เพิ่มขึ้น
4	งานพูดแสดงความคิดเห็น	1.79	2.73	+0.94	เพิ่มขึ้น
รวม		**7.19**	**11.38**	**+4.19**	**เพิ่มขึ้น**

จากตารางที่ 4.4 พบว่า **งานย่อยทั้ง 4 งานมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน** โดยงานพูดในการเข้าสังคมมีผลต่างมากที่สุด **1.17 คะแนน** และงานพูดแสดงความคิดเห็นมีผลต่าง **0.94 คะแนน**

4.5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง **การพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร** โดยศึกษาเฉพาะ **งานหลักที่ 3 งานพูด** สรุปได้ดังนี้

1. ผู้เรียนจำนวน **21 คน** มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน **7.19 คะแนน** คิดเป็นร้อยละ **47.62**

2. ระหว่างการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลอง ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ย **9.62 คะแนน** คิดเป็นร้อยละ **63.81**
3. หลังการจัดกิจกรรม ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ย **11.38 คะแนน** คิดเป็นร้อยละ **75.87**
4. คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน **4.19 คะแนน**
5. ผู้เรียนทั้ง **21 คนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน**
6. เมื่อพิจารณาตามงานย่อยทั้ง 4 งาน พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการในทุกงาน ได้แก่
    - **งานพูดในการเข้าสังคม** เพิ่มขึ้น 1.17 คะแนน
    - **งานพูดติดต่อกิจธุระ** เพิ่มขึ้น 1.11 คะแนน
    - **งานพูดสรุปความ** เพิ่มขึ้น 0.97 คะแนน
    - **งานพูดแสดงความคิดเห็น** เพิ่มขึ้น 0.94 คะแนน

ตารางที่ 4.5 สรุปผลการวิจัยในภาพรวม

รายการ	**ก่อนเรียน**	**ระหว่างกิจกรรม**	**หลังเรียน**
จำนวนผู้เรียน	21	21	21
คะแนนเฉลี่ย	7.19	9.62	**11.38**
ร้อยละ	47.62	63.81	**75.87**
การเปลี่ยนแปลงจากก่อนเรียน	–	+2.43	**+4.19**

สรุป: การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองใน **งานหลักที่ 3 งานพูด** ทำให้คะแนนของผู้เรียนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนไปสู่ระหว่างการจัดกิจกรรมและหลังเรียน โดยพบการพัฒนาครบทั้ง **4 งานย่อย ได้แก่ งานพูดในการเข้าสังคม งานพูดติดต่อกิจธุระ งานพูดสรุปความ และงานพูดแสดงความคิดเห็น**

บทที่ 5
อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง **“การพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร”** มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตเนื้อหาเฉพาะ **งานหลักที่ 3 งานพูด** ประกอบด้วย **งานพูดในการเข้าสังคม งานพูดติดต่อกิจธุระ งานพูดสรุปความ และงานพูดแสดงความคิดเห็น** จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.1 อภิปรายผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลตามกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง

5.3 อภิปรายผลการพัฒนาผู้เรียนรายบุคคล

5.4 ข้อค้นพบจากการวิจัย

5.5 สรุปการอภิปรายผล

5.1 อภิปรายผลการวิจัย

5.1.1 ผลการพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนจำนวน 21 คน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดการเรียนรู้ **7.19 คะแนน** คิดเป็นร้อยละ **47.62** และหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น **11.38 คะแนน** คิดเป็นร้อยละ **75.87** โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น **4.19 คะแนน**

ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการพูดในที่ชุมชนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ **ฝึกปฏิบัติการพูดจากสถานการณ์ที่กำหนดอย่างเป็นขั้นตอน** ผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้เฉพาะหลักการหรือเนื้อหาเกี่ยวกับการพูด แต่ได้ลงมือปฏิบัติจริง มีโอกาสเตรียมเนื้อหา ทดลองพูด รับข้อเสนอแนะ และปรับปรุงการพูดของตนเอง

การที่ผู้เรียนได้ฝึกพูดซ้ำและได้รับข้อเสนอแนะจากผู้สอนและเพื่อน ทำให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นข้อบกพร่องของตนเองและนำไปปรับปรุงการพูดในการปฏิบัติครั้งต่อไป ส่งผลให้เกิดพัฒนาการทั้งด้านการเรียบเรียงเนื้อหา การใช้ภาษา การออกเสียง การแสดงออก และความมั่นใจในการพูด

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองจึงมีความเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการพูด เนื่องจากเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติจริงมากกว่าการเรียนรู้จากการบรรยายเพียงอย่างเดียว

5.1.2 ผลการพัฒนางานพูดในการเข้าสังคม

ผลการวิจัยพบว่า **งานพูดในการเข้าสังคม** มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน **1.83 คะแนน** และหลังเรียน **3.00 คะแนน** มีผลต่าง **1.17 คะแนน** ซึ่งเป็นผลต่างสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับงานย่อยอื่น ผลดังกล่าวอาจเนื่องมาจากสถานการณ์จำลองที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสังคมเป็นสถานการณ์ที่ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันได้ง่าย เช่น การแนะนำตนเอง การกล่าวทักทาย หรือการพูดกับบุคคลอื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ เมื่อผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการใช้งานจริง จึงสามารถนำประสบการณ์เดิมมาประยุกต์ใช้ในการพูดได้

นอกจากนี้ การฝึกปฏิบัติซ้ำยังช่วยให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับการพูดต่อหน้าผู้อื่น ทำให้สามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสมและมีความมั่นใจมากขึ้น

5.1.3 ผลการพัฒนางานพูดติดต่อกิจธุระ

ผลการวิจัยพบว่า **งานพูดติดต่อกิจธุระ** มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน **1.79 คะแนน** และหลังเรียน **2.90 คะแนน** มีผลต่าง **1.11 คะแนน**

ผลการพัฒนาอาจเกิดจากการที่ผู้เรียนได้ฝึกพูดตามบทบาทและสถานการณ์ที่กำหนด ทำให้ได้เรียนรู้การใช้ถ้อยคำและวิธีการสื่อสารให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ การจำลองสถานการณ์ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความแตกต่างระหว่างการพูดในชีวิตประจำวันกับการพูดเพื่อติดต่อกิจธุระ ซึ่งจำเป็นต้องมีความชัดเจน สุภาพ และตรงประเด็น

เมื่อผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติและได้รับข้อเสนอแนะ จึงสามารถนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงการพูดในครั้งต่อไป ส่งผลให้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5.1.4 ผลการพัฒนางานพูดสรุปความ

ผลการวิจัยพบว่า **งานพูดสรุปความ** มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน **1.78 คะแนน** และหลังเรียน **2.75 คะแนน** มีผลต่าง **0.97 คะแนน**

การพัฒนาดังกล่าวอาจเกิดจากกิจกรรมสถานการณ์จำลองช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกคัดเลือกสาระสำคัญก่อนนำเสนอ ผู้เรียนต้องพิจารณาว่าเนื้อหาใดเป็นประเด็นสำคัญและนำมาเรียบเรียงเป็นคำพูดที่กระชับและเข้าใจง่าย

การฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องทำให้ผู้เรียนสามารถจัดลำดับความคิดก่อนพูดได้ดีขึ้น ลดการพูดวกวน และสามารถถ่ายทอดเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้มากขึ้น

5.1.5 ผลการพัฒนางานพูดแสดงความคิดเห็น

ผลการวิจัยพบว่า **งานพูดแสดงความคิดเห็น** มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน **1.79 คะแนน** และหลังเรียน **2.73 คะแนน** มีผลต่าง **0.94 คะแนน**

ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการพูดแสดงความคิดเห็นหลังจากได้รับการฝึกผ่านสถานการณ์จำลอง การกำหนดสถานการณ์และประเด็นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดก่อนพูด เรียบเรียงความคิดเห็น และเลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม

งานพูดแสดงความคิดเห็นมีลักษณะที่ต้องอาศัยทั้งการคิดวิเคราะห์และการเรียบเรียงความคิด ผู้เรียนจึงอาจต้องใช้เวลาในการพัฒนามากกว่างานพูดที่มีโครงสร้างหรือรูปแบบชัดเจน การที่คะแนนหลังเรียนสูงขึ้นจึงสะท้อนว่าการให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องมีส่วนช่วยส่ง เสริมความสามารถด้านนี้

5.2 อภิปรายผลตามกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง

จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองสามารถนำมาใช้พัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนได้ เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ตั้งแต่การเตรียมความพร้อม การทำความเข้าใจสถานการณ์ การเตรียมเนื้อหา การปฏิบัติจริง การสะท้อนผล และการปรับปรุงการพูด

กระบวนการดังกล่าวทำให้การเรียนรู้มีลักษณะเป็น **การเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ** ผู้เรียนได้ฝึกใช้ความรู้และทักษะในสถานการณ์ที่กำหนด และสามารถนำข้อเสนอแนะมาใช้ปรับปรุงการปฏิบัติของตนเอง จึงเหมาะกับทักษะการพูดซึ่งจำเป็นต้องพัฒนาโดยการฝึกปฏิบัติจริง

นอกจากนี้ สถานการณ์จำลองยังช่วยลดช่องว่างระหว่างการเรียนรู้ในห้องเรียนกับการนำทักษะไปใช้ในสถานการณ์จริง ผู้เรียนได้ฝึกการพูดในบทบาทที่หลากหลาย ทำให้เกิดประสบการณ์ในการสื่อสารและสามารถนำประสบการณ์ดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่นได้

5.3 อภิปรายผลการพัฒนาผู้เรียนรายบุคคล

จากผลการวิเคราะห์ในบทที่ 4 พบว่า ผู้เรียนที่มีข้อมูลครบจำนวน **21 คน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกคน** โดยมีผลต่างของคะแนนรายบุคคลอยู่ระหว่าง **2–6 คะแนน**

ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ไม่ได้ส่งผลเฉพาะผู้เรียนที่มีพื้นฐานการพูดดีอยู่แล้ว แต่ผู้เรียนที่มีคะแนนก่อนเรียนในระดับต่ำก็มีการพัฒนาหลังได้รับการจัดกิจกรรมเช่นเดียวกัน สาเหตุสำคัญอาจมาจากลักษณะของกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามระดับความสามารถของตนเอง และสามารถปรับปรุงการพูดจากข้อเสนอแนะที่ได้รับ การใช้สถานการณ์จำลองจึงช่วยให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ตรงและสามารถพัฒนาทักษะผ่านการฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

5.4 ข้อค้นพบจากการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบข้อค้นพบที่สำคัญ ดังนี้

1. การพูดเป็นทักษะที่ควรเน้นการฝึกปฏิบัติ การให้ผู้เรียนได้พูดจริงช่วยให้สามารถนำความรู้ไปใช้ได้มากกว่าการเรียนรู้จากเนื้อหาเพียงอย่างเดียว
2. สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงช่วยกระตุ้นการมีส่วนร่วม ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทบาทและเป้าหมายของการพูดได้ง่ายขึ้น
3. การสะท้อนผลหลังการพูดมีความสำคัญ เพราะช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อดีและข้อควรปรับปรุงของตนเอง
4. การฝึกพูดซ้ำช่วยพัฒนาความมั่นใจ ผู้เรียนมีโอกาสแก้ไขข้อบกพร่องและนำเสนอใหม่ทำให้เกิดความคุ้นเคยกับการพูดต่อหน้าผู้อื่น

5. การประเมินจากงานย่อยช่วยให้เห็นพัฒนาการได้ชัดเจน การแยกเป็นงานพูดในการเข้าสังคม งานพูดติดต่อกิจธุระ งานพูดสรุปความ และงานพูดแสดงความคิดเห็น ทำให้สามารถพิจารณาจุดที่ผู้เรียนพัฒนาได้อย่างเป็นรูปธรรม

5.5 สรุปการอภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า หลังจากผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง คะแนนทักษะการพูดในที่ชุมชนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยคะแนนเฉลี่ยเพิ่มจาก **7.19 คะแนน** เป็น **11.38 คะแนน** และมีพัฒนาการในงานย่อยทั้ง 4 งาน ได้แก่ **งานพูดในการเข้าสังคม งานพูดติดต่อกิจธุระ งานพูดสรุปความ และงานพูดแสดงความคิดเห็น**

การพัฒนาดังกล่าวอาจเกิดจากการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านสถานการณ์ที่กำหนด ได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้รับข้อเสนอแนะ และมีโอกาสปรับปรุงการพูดของตนเอง กระบวนการดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ตรงและสามารถพัฒนาทักษะการพูดอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการฝึกปฏิบัติด้านการพูดในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะเนื้อหา **งานหลักที่ 3 งานพูด** ซึ่งประกอบด้วยงานพูดในการเข้าสังคม งานพูดติดต่อกิจธุระ งานพูดสรุปความ และงานพูดแสดงความคิดเห็น ทั้งนี้ ผลที่กล่าวถึงเป็นไปตาม **ข้อมูลจำลองในบทที่ 4** ที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นตัวอย่างสำหรับรูปเล่มวิจัย และควรแทนที่ด้วยข้อมูลจริงก่อนนำเสนอผลการวิจัยอย่างเป็นทางการ

เอกสารอ้างอิง

หนังสือ

กุณฑลีย์ ไวทยะวณิช. (2545). ***หลักการพูด***. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

คณะกรรมการวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2559). ***ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร***. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และวีรวัฒน์ อินทรพร (บรรณาธิการ). (2558). ***ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร***. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นิพนธ์ ศศิธร. (2521). ***หลักการพูดต่อชุมนุมชน***. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

พิมพาภรณ์ บุญประเสริฐ. (2558). ***วาทการ: ศาสตร์และศิลป์แห่งการพูดเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร.*** กรุงเทพฯ: ไอยรา12.

รจิตลักขณ์ แสงอุไร. (2548). ***การสื่อสารของมนุษย์.*** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สวนิต ยมาภัย และถิรนันท์ อนวัชศิริวงศ์. (2551). ***หลักการพูด หน้าที่ชุมชน สื่อมวลชน และในองค์กร.*** พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สวนิต ยมาภัย และถิรนันท์ อนวัชศิริวงศ์. (2533). ***หลักการพูดขั้นพื้นฐาน: สังเขปสาระสำคัญ.*** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อวยชัย ผกามาศ. (2542). ***วาทการ.*** พิมพ์ครั้งที่ 3. ภูเก็ต: โปรแกรมวิชาภาษาไทย สถาบันราชภัฏภูเก็ต.

อนงค์ รุ่งแจ้ง. (2554). ***การพูดในที่ชุมชน: เทคนิคและการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ.*** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารและบทความวิจัย

พรพิชชา พริบไหว และจักรกฤษณ์ จันทะคุณ. (2565). **ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการสื่อสารในภาวะวิกฤต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.** *วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย, 4*(2), 287–300.

ผกาเพ็ญ จรูญแสง. (2557). **ผลของการจัดการเรียนรู้โดยการใช้สถานการณ์จำลองกับบทบาทสมมติและการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาไทยของนักศึกษาชาวต่างประเทศชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.** *วารสารเกษมบัณฑิต*.

รัติยาภรณ์ ประเสริฐสังข์ และจิตราภรณ์ วงศ์คำจันทร์. (2567). **การพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้สถานการณ์จำลอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *บัณฑิตสาเกตปริทรรศน์.***

สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ และอรวรรณ ชูแก้ว. (2568). **ผลการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2.** *วารสาร มจร บาฬีศึกษาพุทธโฆสปริทรรศน์.*

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (ม.ป.ป.). ***คู่มือการพูดในที่สาธารณะเพื่อการประชาสัมพันธ์.*** สืบค้นจากเว็บไซต์สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2543). ***เอกสารประกอบการฝึกอบรม หลักสูตรวิทยากรฝึกอบรม เรื่อง “ศิลปะและหลักการพูด”.*** กรุงเทพฯ: ฝ่ายฝึกอบรม โครงการพัฒนาบุคลากรของรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ใบผลการเรียนของรายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

ที่ _____ วันที่ 1 ตุลาคม 2569

เรื่อง สรุปผลการปฏิบัติการสอน

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

ตามคำสั่งวิทยาลัยฯ ได้มอบหมายให้ข้าพเจ้า นางสาวฉัจภรณ์ เจริญสุข ครูแผนกสามัญสัมพันธ์ ปฏิบัติการสอนในภาคเรียน 1/2569 บัดนี้การปฏิบัติงานเรียบร้อยแล้ว ขอสรุปผลการปฏิบัติงานดังนี้

ที่	รหัสวิชาและชื่อวิชา	ระดับชั้น	กลุ่มเรียน	ผลการเรียน															จำนวนผู้เรียน
				4.0	3.5	3.0	2.5	2.0	1.5	1.0	0	ช.ส	ช.ป	ช.น	ช.ข	ช.ม.ส	ช.ว	ผ.	ม.ผ	
1	20000-1101 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	ปวช.2	ธุรกิจค้าปลีก ปวช.2/1	8	3	2	4	3	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	22
2	20000-1101 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	ปวช.1	ช่างไฟฟ้ากำลัง ปวช.1/1	3	2	10	5	8	1	4	5	0	0	0	0	0	0	0	0	38
3	20000-1101 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	ปวช.1	ช่างไฟฟ้ากำลัง ปวช.1/2	0	1	6	13	7	1	7	1	0	0	0	0	0	2	0	0	38
4	20000-1101 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	ปวช.1	ช่างก่อสร้าง ปวช.1/1	1	1	2	5	3	0	1	3	0	0	0	0	0	0	0	0	16
5	20000-1101 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	ปวช.1	ช่างกลโรงงาน(เครื่องมือกล) ปวช.1/1	4	3	3	6	4	2	4	5	0	0	0	0	0	0	0	0	31
6	20000-1101 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	ปวช.1	ช่างกลโรงงาน(เครื่องมือกล) ปวช.1/2	0	1	7	2	8	5	1	2	2	0	0	0	0	2	0	0	30
7	20000-1101 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	ปวช.1	ช่างกลโรงงาน(เครื่องมือกล) ปวช.1/3	4	1	1	2	4	4	1	8	0	0	0	0	0	2	0	0	27
8	20000-1101 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	ปวช.1	ช่างซ่อมบำรุง ปวช.1/1	2	1	1	3	4	1	4	8	1	0	0	0	0	0	0	0	25
9	20000-1101 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	ปวช.1	ช่างเชื่อมโลหะ ปวช.1/1	0	0	3	0	1	1	0	14	0	0	0	0	0	0	0	0	19
10	20000-1101 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	ปวช.1	การโรงแรม ปวช.1/1	4	7	6	4	6	2	2	4	0	0	0	0	0	1	0	0	36
			รวม	66	59	88	82	69	26	36	65	5	0	0	0	0	20	0	0	516

* ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 ขึ้นไปจำนวน 364 คน คิดเป็นร้อยละ 70.54

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ .....

(นางสาวฉัจภรณ์ เจริญสุข)

ครูผู้สอน

1 ผ่านการพิจารณาจากหัวหน้าแผนกวิชา

ลงชื่อ ..... (นางสาวจุฬารัตน์ คำวาง) ..... / ..... / .....

2 ผ่านการพิจารณาจากหัวหน้างานวัดผลและประเมินผล

ลงชื่อ ..... (นางสาวจุฬารัตน์ คำวาง) ..... / ..... / .....

3 ผ่านการพิจารณาจากรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

ลงชื่อ ..... (นางสาวกัลยา หาญชิน) ..... / ..... / .....

( ) ไม่อนุมัติ ( ) อนุมัติ

ลงชื่อ _____

(นายยุทธพันธ์ โคตรพันธ์)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

ที่ _____ วันที่ 1 ตุลาคม 2569

เรื่อง สรุปผลการปฏิบัติการสอน

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

ตามคำสั่งวิทยาลัยฯ ได้มอบหมายให้ข้าพเจ้า นางสาวฉัจภรณ์ เจริญสุข ครูแผนกสามัญสัมพันธ์ ปฏิบัติการสอนในภาคเรียน 1/2569 บัดนี้การปฏิบัติงานเรียบร้อยแล้ว ขอสรุปผลการปฏิบัติงานดังนี้

ที่	รหัสวิชาและชื่อวิชา	ระดับชั้น	กลุ่มเรียน	ผลการเรียน															จำนวนผู้เรียน
				4.0	3.5	3.0	2.5	2.0	1.5	1.0	0	ข.ส	ข.บ	ผ.น	ผ.ส	ม.ส	ข.ร	ผ.	ม.ผ	
11	20000-1101 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	ปวช.1	ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ปวช.1/1	0	1	10	3	4	1	1	5	1	0	0	0	0	5	0	0	31
12	20000-1101 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	ปวช.1	ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ปวช.1/2	3	8	7	5	2	2	4	3	0	0	0	0	0	2	0	0	36
13	20000-1101 ภาษาไทยพื้นฐาน	ปวช.3	การโรงแรม ปวช.3/1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
14	20000-1101 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	ปวช.3	การโรงแรม ปวช.3/1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1
15	20000-1101 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	ปวช.2	ช่างซ่อมบำรุง ปวช.2/1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
16	20000-1102 ภาษาไทยเพื่ออาชีพ	ปวช.2	เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ปวช.2/1	6	4	11	8	3	0	2	3	0	0	0	0	0	0	0	0	37
17	20000-1102 ภาษาไทยเพื่ออาชีพ	ปวช.2	การบัญชี ปวช.2/1	6	9	2	6	0	2	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	26
18	20000-1102 ภาษาไทยเพื่ออาชีพ	ปวช.2	โลจิสติกส์ ปวช.2/2	13	5	4	7	4	2	1	2	0	0	0	0	0	0	0	0	38
19	20000-1102 ภาษาไทยเพื่ออาชีพ	ปวช.3	ช่างยนต์ ปวช.3/1	9	6	3	4	7	1	1	1	1	0	0	0	0	2	0	0	35
20	20000-1102 ภาษาไทยเพื่ออาชีพ	ปวช.3	ช่างยนต์ ปวช.3/2	3	6	10	4	1	0	2	0	0	0	0	0	0	2	0	0	28
			รวม	66	59	88	82	69	26	36	65	5	0	0	0	0	20	0	0	516

* ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 ขึ้นไปจำนวน 364 คน คิดเป็นร้อยละ 70.54

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ .....

(นางสาวฉัจภรณ์ เจริญสุข)

ครูผู้สอน

1 ผ่านการพิจารณาจากหัวหน้าแผนกวิชา

ลงชื่อ ..... (นางสาวจุฬารัตน์ คำวาง) ...../...../.....

2 ผ่านการพิจารณาจากหัวหน้างานวัดผลและประเมินผล

ลงชื่อ ..... (นางสาวจุฬารัตน์ คำวาง) ...../...../.....

3 ผ่านการพิจารณาจากรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

ลงชื่อ ..... (นางสาวกัลยา หาญชิน) ...../...../.....

( ) ไม่อนุมัติ ( ) อนุมัติ

ลงชื่อ .....

(นายยุทธพันธ์ โคตรพันธ์)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

แบบบันทึกผลการเรียนวิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

ภาคเรียนที่ 1/2569

ระดับ ปวช.2 กลุ่มเรียน 682021101:ธุรกิจค้าปลีก ปวช.2/1

รายวิชา 20000-1101 : ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ครูผู้สอน นางสาวฉัจภรณ์ เจริญสุข

เลขประจำตัว	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมในระหว่างเรียน	พฤติกรรมในระหว่างเรียน	พฤติกรรมในระหว่างเรียน	ปฏิบัติ	ปลายภาค	คะแนนรวม	เกรด
		15	15	20	20	30	100	
68202110001	นางสาวจิรัชญา แก้วรอ	14	12	13	20	22	81	4.0
68202110003	นางสาวพรนัชชา อ้อมนอก	15	13	13	20	25	86	4.0
68202110004	นางสาวกานต์อิดา นพรัตน์	14	13	9	18	26	80	4.0
68202110008	นางสาวจีรนันท์ ก้าพล	15	13	11	19	20	78	3.5
68202110009	นางสาวชฎาพร หนูคำ	14	12	10	19	23	78	3.5
68202110010	นางสาวชนัญชิดา มณี	10	12	9	16	19	66	2.5
68202110011	นางสาวณิชกุล แก่นศิริมย์	15	12	11	18	22	78	3.5
68202110014	นางสาวธนพร นวลจันทร์	7	11	13	12	19	62	2.0
68202110016	นางสาวธิดารัตน์ ศรีบูเดช	14	12	8	19	13	66	2.5
68202110017	นางสาวธิติกานต์ เพียรเจริญ	14	13	12	20	21	80	4.0
68202110018	นางสาวเบ็ญจกานต์ บุชายันต์	14	12	12	19	16	73	3.0
68202110020	นางสาวพรญาณี เอมชาวนา	8	13	14	14	20	69	2.5
68202110021	นางสาวพลอยปภัส ขันทะโคตร	15	13	6	19	16	69	2.5
68202110023	นางสาวภูมวารีย์ จันดา	15	13	15	20	25	88	4.0
68202110024	นางสาวมนต์ทาทิพย์ แน่นอุดร	10	11	9	16	16	62	2.0
68202110025	นางสาวมนัญชยา เพียแก้ว	0	0	0	0	0	0	ข.ร.
68202110026	นางสาวมัญชุกา ชาไธสง	15	13	13	20	23	84	4.0
68202110027	นางสาวศศิวิมล เปรียบยิ่ง	4	13	13	10	23	63	2.0
68202110028	นายศิวกร ลีปาน	14	12	13	20	11	70	3.0
68202110029	นางสาวสายธาร บุญมีรมย์	15	12	13	19	21	80	4.0
68202110031	นางสาวสุรัตติกานณ์ เกาะทูน	6	12	7	11	22	58	1.5
68202110033	นางสาวเพ็ญพิชชา ชุ่มชื่น	14	13	15	20	22	84	4.0

แบบขออนุมัติผลการเรียน

เรียน ผู้อำนวยการ

จำนวนผู้เรียนได้ระดับผลการเรียนต่าง ๆ ดังนี้

ระดับคะแนน	เกณฑ์	จำนวน (คน)
4.0	ดีเยี่ยม	8
3.5	ดีมาก	3
3.0	ดี	2
2.5	ดีพอใช้	4
2.0	พอใช้	3
1.5	อ่อน	1
1.0	อ่อนมาก	0
0	ขั้นต่ำ	0
ม.ส	ไม่สมบูรณ์	0
ข.ร.	ขาดเรียน	1
ผ.	ผ่าน	0
ม.ผ.	ไม่ผ่าน	0
ข.ส.	ขาดสอบ	0
ข.ป.	ขาดปฏิบัติ	0
ถ.ล.	หลังกำหนด	0
ถ.น.	ในกำหนด	0
	รวม	22

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

(ลงชื่อ)..... ครูผู้สอน

(นางสาวฉัจภรณ์ เจริญสุข)

ความเห็นหัวหน้าแผนกวิชา

ได้ตรวจสอบผลประเมินผลการเรียน

ถูกต้องครบถ้วนแล้ว

(ลงชื่อ).....

(นางสาวจุฬารัตน์ คำวาง)

ความเห็นหัวหน้างานวัดผลและประเมินผล

ตรวจสอบรายละเอียดแล้วถูกต้อง

(ลงชื่อ).....

(นางสาวจุฬารัตน์ คำวาง)

ความคิดเห็นรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

ควรพิจารณาอนุมัติ

(ลงชื่อ).....

(นางสาวกัลยา หาญชิน)

ความเห็นผู้อำนวยการวิทยาลัย

อนุมัติ

(ลงชื่อ).....

(นายยุทธพันธ์ โคตรพันธ์)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ : นางสาวฉัจภรณ์เจริญสุข

วัน เดือน ปีเกิด : 11 เมษายน 2543

ชื่องานวิจัย : การพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของผู้เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ประวัติการศึกษา :2562-2565 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ คณะครุศาสตร์ สาขาภาษาไทย

สถานที่ทำงาน : แผนกวิชาสามัญสัมพันธ์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย